

Sygn. akt I ACz 322/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz (spr.)
Sędziowie:	SA Marek Klimczak
	SA Grażyna Demko

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Zakładu Usługowo Produkcyjno Handlowego (...) z. o.o w G.**

przeciwko **(...) S.A.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI GC 269/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy przyznał Instytutowi (...) w W. kwotę 4.457,52 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu tego postanowienia stwierdził, że opinię w sprawie opracowała jednostka organizacyjna inna niż wymieniona w § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254 z późn. zm.) i ta jednostka stosownie do § 8 rozporządzenia, może domagać się wynagrodzenia za wykonaną pracę zgodnie ze stawkami w niej stosowanymi – w niniejszej sprawie 151 zł/ godz. pracy zgodnie z zarządzeniem nr 2 Dyrektora Instytutu (...) z dnia 20.02.2012r.

Po merytorycznej i formalnej weryfikacji przedłożonej faktury, biorąc pod uwagę charakter sprawy, a w szczególności nakład pracy i czas uzyskania przy sporządzeniu przedmiotowej opinii, którą instytut określił na 24 godziny, Sąd

Okręgowy przyjął, że należy przyznać wynagrodzenie zgodne ze sporządzoną fakturą – kwota 3.624 zł netto, 4.457,52 zł brutto (art. 291 kpc, art. 89 ust 1, art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiódł powód i zarzucając naruszenie przepisów art. 288 kpc i art. 89 ust 1 i art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie wskutek przedwczesnego przyznania wynagrodzenia Instytutowi oraz określenia wysokości wynagrodzenia Instytutu w zawyżonej wysokości nieadekwatnej do wykonanej przez niego pracy, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia powód podniósł, że przyznając wynagrodzenie w określonej wysokości za opracowanie opinii Sąd powinien uwzględnić czas potrzebny do wydania opinii, nakład pracy, a także mieć na uwadze przydatność opinii do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, wyczerpanie tezy dowodowej, a tego Sąd Okręgowy nie rozważył.

Do zażalenia powoda ustosunkował się Instytut wydający opinię.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia w ogóle nie dokonał analizy opinii w sporządzonej przez przedmiotowy Instytut ani karty pracy, pod względem nakładu pracy, czasu niezbędnego do jej sporządzenia (w szczególności co do 24 godzin potrzebnych do wydania opinii), stopnia skomplikowania przedmiotu opinii, czy jej zakresu. Dokonanie powyższych rozważań jest bowiem niezbędne do dokonania oceny zasadności kwoty wynagrodzenia, wskazanego w złożonym przez Instytut rachunku.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny nie jest w stanie odnieść się merytorycznie do ustaleń Sądu Okręgowego w powyższej kwestii i tym samym zweryfikować zarzuty powoda podniesione w zażaleniu.

Dlatego też Sąd Okręgowy powinien ponownie rozpoznać wniosek Instytutu o przyznanie mu wynagrodzenia, dokonując przy tym stosownej analizy opinii (k. 300 – 305) oraz karty pracy (k. 335) według wskazanych powyżej przesłanek, a także pod kątem rzetelności sporządzonej przez Instytut opinii, zastosowania się do treści zlecenia Sądu i tym samym przydatności przedmiotowej opinii do rozstrzygnięcia sprawy.

Z tych względów Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. Z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach niniejszego postępowania rozstrzygnie Sąd Okręgowy na mocy art. 108 § 2 kpc.